

The artwork is supposed to be a starry sky which erodes out of the residues of what remains of the former Soviet military base.

The idea is to assume the history of the site, geographical location, the unpleasant awakening from detente after the end of the Cold War to the current situation.

During the work process, it is an endeavor that the work is integrated with its environments and readmitted. Visually it can resemble a medieval depiction of a starry sky and with elements of undefined threatening symbolic elements. I want to seek the universal similarities beyond armed conflicts, nationality, ethnic origin, religion and cultural differences. The human existence in the cosmos. Universe as everything's place with macro and micro worlds interweave each other.

Verket är tänkt att bli en stjärnhimmel som eroderar fram ur resterna av det som återstår av den förre detta sovjetiska militärbasen.

Meningen är att utgå ifrån platsens historia, geografiska läge, det obehagliga uppvaknandet från avspänningen efter det kalla krigets slut till dagens situation. Under arbetsprocessen är det en strävan att verket blir integrerat med dess omgivning och återtas. Visuellt kan den likna en medeltida skildring av en stjärnhimmel och med inslag av odefinierade hotfulla symboliska element. Jag vill söka de universella likheterna bortom väpnade konflikter, nationalitet, etniskt ursprung, religion och kulturella skillnader. Den mänskliga existensen i kosmos. Universum som alltings plats med makro och mikro världar invävda i varandra.

Marko Cesarec